

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. 03/2006**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 10.03.2008. године

НАСТАВЉЕНО 10.03.2008. ГОДИНЕ

СА ПОЧЕТКОМ У 09:45 САТИ

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је веће у неизмењеном саставу, те

да су присутни:

- заменик тужиоца за ратне злочине Драгољуб Станковић,
- пуномоћници оштећених: адв. Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић,
- бранилац оптужених адв. Божо Прелевић, те
- оптужени Поповић Сретен и Стојановић Милош.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ДА СЕ НАСТАВИ ГЛАВНИ ПРЕТРЕС

ДА СЕ НАСТАВИ ДОКАЗНИ ПОСТУПАК

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да видимо, за данас смо ми планирали, позвали смо шест сведока, да видимо ко је дошао да нам не каже ништа, јел', ко данас ништа неће знати. Позовите сведоке.

Ко је Ђокић Небојша, Филиповић Жељко, Лешњак Јордан, Марић Саша, Ђорђевић Дејан и Бошњаковић Зоран?

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су од позваних сведока приступили само Ђокић Небојша, Марић Саша и Ђорђевић Дејан.

Нису приступили:

Бошњаковић Зоран, који је телефоном контактирао Службу за помоћ и подршку сведоцима и оштећенима овог суда дана 29.02.2008. године, извештавајући да се на дан претреса налази «на терену».

Службена белешка у овом смислу, као и доставница о уредној достави позива сведоку, се прилажу судском спису.

Није приступио ни сведок Лешњак Јордан, за кога је достава позива уредно исказана, али је Дирекција полиције - Жандармерија дописом од 03.03.2008. године, обавестила суд да овај сведок не може приступити на претрес, јер се «налази на извршењу посебног задатка до 13.03.2008. године», те се достава позива овом сведоку као и допис Дирекције полиције прилажу судском спису.

Није приступио ни сведок Филиповић Жељко, за кога је доставу позива примила кума «Љ. Милановић», те се и ова достава позива прилаже судском спису.

Председник већа поучи и опомену сведоке, те сведоке Марића и Ђорђевића упути у засебну просторију, а у претресу остаје сведок Ђокић Небојша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ђокићу, Марићу, Ђорђевићу, саслушаћемо Вас као сведоке. Дужни сте казивати истину, за давање лажног исказа се кривично одговара. Нисте у обавези да одговорите на питања чијим одговором би себе изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Све оно чега се сећате, што Вам је познато у обавези сте да нам пренесете, дакле ништа не смете прећутати. Касније ћете кад дођете за овај пулт за сведоке положити заклетву у том смислу. Дакле, замолићу да Марић и Ђорђевић сачекају у соби за сведоке, а нека приступи сведок Ђокић Небојша.

Приступи

Сведок НЕБОЈША ЂОКИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђокићу, име Вашег оца је?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Драган.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По занимању сте, јел' тако, полицајац, запослен у Жандармерији у краљевачком ореду?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Живите где, у?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Живим у Крушевцу, у бившем Раја Врачаричића бр. 6/12, сада Стевана Првовенчаног, промењен је назив улице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођени сте?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: 1975. године, 02. априла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: У Брусу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Брусу?

Сведок, Ђокић Небојша, са подацима као са записника из поступка истраге а од 29.06.2006. године, те заклет читањем законског текста заклетве за сведоке исказује:

Прочитајте гласно текст заклетве за сведока, ту на пулту испред Вас.

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђокићу, Ви сте саслушани код истражног судије овог суда дана 29.06.2006. године, сећате се тога, то је било у овој згради, истражни судија Дилпарић, претпостављам да су били и бранилац господин Прелевић и заменик тужиоца, сећате се тога?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сећате се шта сте тада причали суду?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате, да ли при томе остајете?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Остајем при томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се у међувремену чега присетили, да ли то можете чиме допунити?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: То што сам рекао том приликом остајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Томе што додати?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: При том исказу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте, дакле у лето 1999. године, где у полицији? Лето 1999. године?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Лето 1999. године да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одмах након бомбардовања, јел' тако? Од када сте у полицији?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Од 1994. године после средње школе Унутрашњих послова, од 1998. године, од децембра 1998. године након завршене академије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, у полицији сте?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лето 1999. године такође, па нас занима да ли сте у то лето 1999. године били на каквом курсу, обуци? Ви рекосте у истрази да јесте у кампу у Петровом Селу. Кад сте отишли, шта је то било, опишите нам укратко како је то изгледало? Колико дуго сте били тамо, с ким сте отишли итд?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Био сам у два наврата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У два наврата сте били?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први пут?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Био сам испред крушевачког дела полиције. Заједно са мном била су још петорица полицајаца и била су још четворица полицајаца из СУП-а Прокупље и ми смо тамо чинили једну групу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једну групу?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као тим на тој обуци, јел' тако?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Били смо поред осталих ових људи који су долазили фактички чини ми се из свих ових секретаријата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико вас је било укупно по неким Вашим проценама? Ви нисте знали бројно стање, не сумњам али?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Па било је стотинак, плус, минус, заиста не знам пошто је у нашој групи било 10 људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте отишли, кад би то било?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Отишли смо у поподневним часовима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, кад је то било, који је то месец, који је датум ако се евентуално сећате?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Средином јула, нисам сигуран да ли је то био, заиста не могу да прецизирам само овај датум. Стигли смо тамо у поподневним часовима, следећег дана почела је та обука, дрил обука, која је била интензивна, напорна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа друго необично тамо нисте евидентирали?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Па нама је фактички све било необично пошто нам је био то први вид такве обуке. Значи, обука која је била неуобичајена за досадашњи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Друго кад је обука, али обука, јел'?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Апсолутно, како да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте да то пробамо повезати са неким другим догађајем. Пошто Ви рекосте да је ништа необично, нисам сигуран да је на тим обукама уобичајено да људи буду повређивани и то тешко повређивани. Да ли је било таквих ситуација можда?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Јесте, била је једна. Неком приликом тамо приликом тактичког увежбавања повређен је један момак из Крагујевца или околине. То је било приликом увежбавања на тактици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, сад знамо да је то та обука на којој сте Ви били. Кад сте дошли да ли вас је неко сачекао, кад сте дошли тамо да ли вас је неко сачекао, да ли је било људи који су задужени за неки пријем за нека објашњења, распоређивање, одређивање где ће се спавати итд? Јер ви вероватно тамо сте дошли по подне и сутрадан је кренула обука?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Вероватно јесте, али стварно не могу да се сетим ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим то шта се дешавало, да ли сте нешто постројавани па претресани, да ли вам је одузимано оружје, муниција са којим сте дошли ако сте дошли са оружјем и муницијом?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Све то одузето је следећег јутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Следећег јутра?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Значи, одмах чим смо устали, након тог постројавања, онда је кренуло све од муниције, алкохола ко је имао итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било полазника који су већ дошли тамо или сте ви били први?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Имало је и тад су се отприлике прикупљале те екипе и већину њих сам тада први пут видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те прве вечери кад сте били тамо, да ли је било страже? Да ли је било кад сте дошли, Ви рекосте по подне сте дошли? Да ли је било страже на капији?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Нисам сигуран, мислим да није када смо стизали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А касније?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Следећег дана је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За време обуке?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Али не знам од када је почела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви били на стражи?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Јесам у тим делатностима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте били на стражи? Да ли је било једно или више стражарских места, ако јесте где су?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Била су два стражарска места, једно ту негде поред капије, а друго иза самог објекта смештаја иза тог кампа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви били на стражи први пут кад сте били, где сте били на стражи?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Па вероватно сам био и на једном и на другом. Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први пут кад сте били кад би то било?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Почетком обуке, средином, при крају? Не можете то одредити?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Не могу заиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте у поступку истраге рекли да сте били већ одмах након неколико дана на почетку обуке кад сте били на стражи?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Па вероватно јесам. Значи, сигурно сам учествовао у тим стражарским делатностима, по тим њиховим распоредима који су били истицани, који су нам читани, али заиста не знам када сам био, не могу да прецизирам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као стражар да ли сте имали неку могућност комуникације са другим стражаром, пошто рекосте два су стражарска та места, са другим стражаром, са тим неким командирима у кампу, да ли са базом, што би рекли, јесте ли имали неку врсту комуникације, могућност комуникације да известите о неком ванредном догађају или било што слично?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Не сећам се, вероватно јесмо, а пошто је све то у непосредној близини и та два стражарска места и сам овај објекат где је била та команда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једно је било ту на капији, а друго је било кажете тамо иза?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Да, иза објекта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, није то баш нека близина непосредна, били смо ми тамо, видели смо како то изгледа, па ми остаје нејасно како бисте комуницирали, како бисте известили? Не можете напустити стражарско место, ако треба да нешто јавите морали бисте ући унутра, јел', ако нисте имали неку врсту радио везе?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Нисам сигуран, значи можда, заиста не знам, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете овде оптужене?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су они, ко је ко?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Поповић Сретен и Милош Стојановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд их знате?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: На почетку приче рекли смо да сам те године два пута био на обуци. У другом делу те обуке Поповић Сретен је био припадник као ЈНА на обуци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На самој обуци?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Да, да, а Милош Стојановић је био човек у том неком делу око магациона и око тога већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то је кад сте били други пут?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Да, да, други пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте били други пут на обуци?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Почетак септембра, октобра, новембра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, три месеца?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Временски није трајало три месеца, трајало је нешто јаче од два месеца, али значи током септембра, октобра и новембра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И новембра у неким турносима, јел', по 15-ак, 20 дана?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Не у турносима, у континуитету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нон стоп, све време?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И значи, Поповић је био као и Ви полазник те обуке?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Полазник на тој обуци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо чули овде да је то обука за инструкторе?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли их се сећате из ове прве обуке коју сте прошли у јулу месецу?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Горан Радосављевић-Гури?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био тада тамо, има ли он неке везе са тим кампом, по Вама?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Не знам да ли је у то време био тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га уопште гледали да је долазио тамо?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Легија?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је на било који начин у кампу ограничено кретање, унутар кампа, говоримо о унутар кампа? Схватили смо да је камп био и тада и сада у некој жици ограђеној, дакле, имао је неку ограду? Ви сад знате тај распоред објеката унутар кампа, имате тамо и неко игралиште итд., дакле, да ли вам је, вама полазницима на било који начин било ограничено кретање да не смете неким објектима прилазити у неко слободно време?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Није, с тим што смо ми заиста имали врло мало слободног времена, тако да су концепиране активности биле од самог устајања па онда преко тих активности обедовања, тако да смо имали веома мало слободног времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте се туширали? Да ли је био неки објекат за то?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Да, имао је објекат заједно који је био тај мокри чвор са клозетима и са туш кабинама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је посебан објекат?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неких импровизованих тушева, импровизованих оно у смислу неке мешине, цистерне?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него само ти тушеви у том објекту?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: У објекту који је гледајући са писте према објекту са десне стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гледајући са писте према?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Према објекту смештаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према објекту смештаја или боље рећи гледајући с капије, са улазне капије?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Па ако гледамо с те стране, ако идемо поред ове капије, ако нам са леве стране остане сам објекат, овај смештај, онда је фактички право.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Право преко пута капије? Добро. Питања? Само, извињавам се. Да ли сте Ви чули чему ми судимо овде и зашто овим људима судимо овде?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У вези чега?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Поводом злочина у Петровом Селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каквих злочина?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: И поводом проналаска посмртних остатака браће Битићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то. Да ли сте Ви у то време, дакле док сте боравили тамо у кампу, чули за тако што?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате икаквих сазнања у вези тога да су они тамо били смештени?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли уопште имате сазнања из тог времена, дакле везано за ту обуку да су тамо била нека цивилна лица?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, лица којима о замисли је ли да је то камп за обуку, није место, није место тамо?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте Ви чули за то?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Па касније из медија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите колега?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сад немам више питања.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: (пуномоћник оштећених) – Да ли је постојала радио веза са стражарског места?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећа се.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ко су били инструктори ту на тој, на том курсу ко су били инструктори да ли их зна? Којој су формацији припадали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којој су формацији припадали и ко су били? Требало би да Ви знате пошто сте Ви провели дуже времена тамо са?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: На тој обуци сећам се да су били инструктори Мића Петраковић, Дука, Вукша, Фриц.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Кома припадајуони формацијски?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Бившој јединици ЈСО-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Меџик?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: За Меџика нисам сигуран да ли је у једној или у другој, појављивао се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ови?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Јесте сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ови које сте набројали?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Али да ли је у инструкторском делу или је у тих 15 дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ови које сте набројали?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Они су сигурно били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И у једном и у другом?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: У првом делу. Вукша није био тад у другом делу, само у том првом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тајсон? Непознато? Добро.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је видео неки камион ту на улазу било кад за то време док је био или евентуално да је неки камион прво то, да је био у квару?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли знате где се одлагало смеће?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Испод самог објекта постоји као један мали земљани пут који заобилази тај објекат. Ту је била велика закопина за то смеће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Унутар жице или ван жице?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Ван жице.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јесте ли видели још неку рупу сем ту у коју се одлагало смеће, да је ископана још нека јама, рупа?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А та писта за постројавање, да ли је имао неки објекат испод ње завршен или незавршен?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Постојао је незавршени објекат који је био, само плоча је постављена, горњи део је био фактички у нивоу те земље, а доле.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јел' су била врата?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Имала су врата.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јесте ли Ви прилазили том, тим вратима?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Вероватно сам прилазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са доње стране да ли сте пролазили?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Вероватно сам пролазио.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је било забрањено?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, рекао је.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли су неке женске особе тамо биле приватно, Миће Петраковића нека пријатељица, нека деца, девојчице и то?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Од женских особа сећам се само тих радница друштвеног стандарда, то што је било у кухињи, а иначе овако не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли знате да је нека јединица напустила, нека група полазника тог курса, да је напустила курс?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Јесте, након догађаја који смо поменули у једном делу, након неколико дана крагујевачка група је напустила али не знам тачно колико њихових припадникаљ.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, хвала.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте имали јутарње постројавање?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Имали смо.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте некад приметили нешто неуобичајено као на пример несносни неки смрад?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Не знам стварно.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте некад чули да се, они који су постројени да коментаришу нешто у вези са неким мирисима?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли знате ко је начелник ОУП-а Кладово?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: (бранилац окривљених) - Када током дана изводите обуке, да ли ви те обуке, да ли сви полазници, говорим само о првом курсу везано је питање, да ли сви полазници присуствују том неком предавању или обуци или сте ви подељени у групе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се изводи обука?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Сви полазници присуствују реализацији те обуке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро реализације, а да ли сте, шта Вас пита колега Прелевић, не знам час овога, не знам ни ја чега, да ли сте сви комплетно ту или сте по тим тимовима подељени па једни раде једно, други раде друго, једни су на једној локацији, други су на другој локацији итд? Разумете?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Ми смо били подељени у тимове, а ти тимови су имали те веће неке њихове формације које су у то време се звале борбене групе и имале су три, четири тима колико већ, не сећам се. У зависности од саме те обуке углавном смо увек били заједно на обуци осим када ти смештајни капацитети нису били довољни па су обуке делили по групама да се на тај начин вероватно олакша реализација те обуке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да разумем, добро.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ви сте Ваш исказ пред овим судом дали 29.06.2006. године. Да ли сте након тога везано за исту тему за коју данас сведочите, да ли сте давали исказ полицији?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Па од петка нисам.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Од петка?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког петка?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Од 07. маја, у ствари марта, извињавам се.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Седмог марта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад сте 07. марта били саслушавани у полицији?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: У МУП-у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У МУП-у везано за ове догађаје?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто везано за ову обуку и ову причу?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Да, да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: У петак сад?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад у петак 07. марта, тако је рекао.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Колико је трајао разговор?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Па није трајао дуго, неких па сад тешко ми је да проценим да ли је то 15-ак минута, 20-ак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте да разјаснимо ствари. Саслушавани сте у вези овог кривичноправног догађаја?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: У вези овог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ишта у вези овог сведочења, у вези Вашег сведочења данас пред судом или?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Па у суштини писао сам изјаву латиницом на све ове околности у суштини о којима и сада причам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве има везе латиница, ћирилица којим се писмом тражено од Вас да напишете на латиници:

СВЕДОК НЕБОЈША ЋОКИЋ: Па они, јер ја мало латиницом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК НЕБОЈША ЋОКИЋ: Они, они.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па добро, нека нам каже који то они и да ли је био присутан тужилац?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате која је то јединица?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Која, где, у Београду јел'?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У МУП-у, објаснио је зашто. Молим?

СВЕДОК НЕБОЈША ЋОКИЋ: Имам ако вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добили сте позив, имате и позив.

СВЕДОК НЕБОЈША ЋОКИЋ: На основу тог упућено мојој матичној јединици.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Није једини, што је најзанимљивије.

СВЕДОК НЕБОЈША ЋОКИЋ: То је сад био задњи пут, био сам још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Костић, Костић. Можете задржати ово, хвала.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли је био присутан тужилац том разговору?

СВЕДОК НЕБОЈША ЋОКИЋ: Заиста не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сам био ја?

СВЕДОК НЕБОЈША ЋОКИЋ: Ви сигурно не.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли Вам је диктирано шта да пишете у том писму или сте Ви сами писали?

СВЕДОК НЕБОЈША ЋОКИЋ: А не писмо, у изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У тој изјави?

СВЕДОК НЕБОЈША ЋОКИЋ: Није ми диктирано ни на који начин само, пошто је то, ево да се пребројим, једно четврти, пети пут по том питању што сам долазио. Отприлике смо само поновили на које околности треба да пишем – кад сам дошао, с ким сам дошао, колико је трајало, шта сам видео итд., углавном то су били неки клишеи.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Кажете, четврти, пети пут. У ком својству сте позвани?

СВЕДОК НЕБОЈША ЋОКИЋ: Увек у својству сведока.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Грађанина или сведока?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Грађанина.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Грађанина?

СВЕДОК НЕБОЈША ЋОКИЋ: Не могу да одредим термин.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Сваки пут на исте околности?

СВЕДОК НЕБОЈША ЋОКИЋ: Сваки пут на исте саме те околности.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Хвала, немам питања више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени? Изволите?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте били за време НАТО бомбардовања на Косову.

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Јесам, али кратко време пошто ја сам тек децембра почео да радим, децембра 1998. године, тако да сам провео можда пар месеци, то већ на крају кад је било.

НАТАША КАНДИЋ: Шта значи то на крају?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Па хоћу да кажем да сам врло кратко био припадник Посебних јединица полиције, два месеца сам имао заједно са осталим учесницима Посебне јединице.

НАТАША КАНДИЋ: Који одред, која јединица?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Крушевачка посебна јединица која је била у саставу нишког одреда.

НАТАША КАНДИЋ: А где сте били смештени?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: На простору Суве Реке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте отишли тамо? Само још ово питање. Кад сте отишли, кад рекосте на крају? Почетком бомбардовања?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Половином марта или крајем марта 1999. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте даље.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли сте видели за време те обуке тамо у Петровом Селу хеликоптер да долази тамо?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Ђокићу, имате ли још нешто да нам кажете? Ви сте дошли из?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Ја сам дошао из Крушевца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Крушевца? Да ли тажите трошкове доласка?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Хоћу ако може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може, како да не, ако Ви тражите може.

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Па није ни питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према нашим подацима 1.300,00 динара је повратна карта аутобуска Крушевац-Београд и назад. Да ли то покрива Ваше трошкове?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Покрива.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тражите неке друге трошкове за исхрану?

СВЕДОК НЕБОЈША ЂОКИЋ: Не тражим, у реду је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Даљих питања сведоку нема.

Сведок нема ништа више да изјави.

Тражи путне трошкове те се исти сведоку у износу од 1.300,00 динара и ДОСУЂУЈУ привремено на терет буџетских средстава суда.

Хвала господине Ђокићу, можете ићи. Немојте се изненадити ако будете поново позивани у овај суд можда у неком другом предмету.

Сведок САША МАРИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Марићу. Име Вашег оца је?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Милутин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када и где сте рођени?

СВЕДОК САША МАРИЋ: 09.12.1965. године у Инђији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Инђији? Где живите?

СВЕДОК САША МАРИЋ: У Шиду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Насеље исток А1, стан 15, по занимању полицајац, запослен у?

СВЕДОК САША МАРИЋ: СУП Сремска Митровица, Полицијска испостава Шид.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све СУП, зато што у овом записнику стоји СУП. Господине Марићу, схватили сте она упозорења и оне опомене. Прочитајте гласно текст заклетве за сведока ту на пулту испред Вас.

СВЕДОК САША МАРИЋ: Заклињем се да ћу преводити савесно и непристрасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, да ли има нешто друго.

СВЕДОК САША МАРИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом бидем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо.

Сведок Марић Саша, са подацима као са записника од 17.07.2006. године, упозорен, опоменут, те заклет читањем законског текста заклетве за сведока, исказује:

Господине Марићу, саслушани сте код истражног судије овде у овој згради 17. јула 2006. године. Сећате ли се тога?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Сећам се кад сам саслушан али не знам да ли је то тај датум био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Датум је тај према овим нашим подацима. Питам Вас да ли остајете при том свом казивању?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли томе нешто да додате, да то допуните, да ли сте се у међувремену чега присетили?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Па не, све што је било тако, тако је било, можда се сетим неке обуке ово или оно, али нешто посебно не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда укратко, да поновимо, нас занима ваш евидентан боравак у кампу за обуку у Петровом Селу у лето 1999. године?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Лето је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви то можете одредити кад је то било? У истрази сте рекли да је то био јул 1999. године?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Јул 1999. сам рекао, али тачан датум не бих знао да вам кажем, али знам да је било лето и да је била врућина ужасна, ноћу зима, дању врућина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не бисте могли то некако да повежете са неким догађајем у Вашем животу или неким верским празником, завршетком бомбардовања?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Пазите, било је после бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После, али колико после? Бомбардовање је завршено 10, 11. јула?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Па једно месец дана да је прошло, месец, два. Не знам тачно да вам. Не могу да вам кажем да се сетим баш нечега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је у току те обуке један од припадника или неко од припадника вас полазника тог курса, обуке, био рањен? Да ли знате за тако што?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Пазите, била је једна обука знате. Пазите сва обука је била бојевна муницијом, разумете. Сва обука је била бојевном муницијом, маневарском муницијом, имали смо само задње вече, ту ноћ и сутрадан смо ишли кући, само то вече је била, а био је рањен неки полицајац. Да ли знате шта је пешадијска обука? Знате? Био је фронтални напад и сад оно кретање ово и оно и инструктор је испалио један метак, разумете и ранио је једног колегу, а не њега него је био рикошет, ударио је у земљу па метак се одбио од камена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, био је рањен? Одакле је тај припадник?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Ми смо чули да је из Крагујевца, нисмо чули него нам рекао човек?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Не знам, не могу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али добро, то је било тад кад сте Ви били на обуци?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Ја сам био и био сам присутан у тој обуци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, баш сте били на том терену?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Али није била намера него метак се одбио од камена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Не занима нас то, него тиме покушавамо да то повежемо, да видимо кад сте Ви то били на обуци, пошто је било више тих обука?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Тог се догађаја сећам, али не могу да се сетим ни лика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам кад сте дошли у Петрово Село? Кад у смислу тог дана ког сте дошли, да ли сте дошли ујутру, у подне, увече, да ли вас је неко сачекао, колико вас је било, шта се дешава?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Дошли смо увече комбијем, сишли смо са асфалтног пута на неку калдрму, сишли доле, попели се горе, ушли у тај камп,

изнели ствари, ту чекали да се ваљда сви скупе, сви смо се скупили и кад смо се скупили извели су претрес свих нас да видимо шта је ко понео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај дан баш?

СВЕДОК САША МАРИЋ: То вече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То вече?

СВЕДОК САША МАРИЋ: То вече. Све што смо понели од куће, узели су нам фотоапарате, узели су нам алкохол што смо понели од куће и било коју воду, што год смо имали у чутурицама све смо то просули и оно што смо узели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Муницију?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Ја се не сећам право да Вам кажем да ли су нам муницију узели, немам ја појма, тога се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо да су вам и муницију узели.

СВЕДОК САША МАРИЋ: Не зна, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вас је неко сачекао у неком организационом смислу, да вас постројава, да вам наређује, ко су ти људи?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Ови инструктори што су били, ја сам запамтио само једног Вукшу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вукшу?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Тај ме је брате малтретирао, свака му част, ништа му не замерам, можда тако треба али оно, није ништа лично само мене оно, али само сам њега запамтио, ове остале више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По малтретирању?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Па ајмо рећи малтретирање, али оно то је саставни део обуке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се и погледајте ову двојицу људи против којих се води поступак. Да ли их познајете?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Не, не знам ниједног, ову двојицу позади не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. На првој клупи?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам што говори надимак «Поп»?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Видите овако једну ствар. Ја сам чуо таих надимак а«Поп» међу тим припадницима ЈСО али нисам знао ко је. Не, да Вам кажем, чуо сам али не знам ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате да нам кажете ко али чули сте за надимак «Поп»?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Чуо сам али не знам ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Шеши, Шешел, да је неко имао Шеши, Шешел?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Специ?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Не. Са мном је био Вукша, то сам запамтио и једног Лалегатора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лалегатор?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Лалегатор да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био инструктор исто? Лалегатор?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Као оно из цртаног филма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јунак цртаног филма?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Да, само ту двојицу што су оно били са мном на обуци и што су водили обуку. Кога се још сећам? Њих двојице се сећам по надимку, а овако име нисмо користили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фриц, Мецик?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тајсон?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте обављали тамо стражарску дужност?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Једну ноћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Једну ноћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви лично једну ноћ?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Ја био сам на капији главној.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На главној капији? Да ли је још неко?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Сви смо давали стражу оно како нас задеси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да ли је још неко стражарско место било у кампу, рекосте на капији, дакле то је стражарско место?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Био сам ту, било је овамо ваљда позади био још један, нас двојица били, један ту, један напољу, односно на другој страни позади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, два?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Два стражарска места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви сте били једном?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Једном, само једну ноћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било по Вама?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Па рецимо негде по обуке тако рецимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По обуке да сте били? Ноћу, дању?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Ноћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је трајала смена та на којој сте били?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Не знам, сад не могу, да ли је трајала сат, два.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Два сата, четири сата?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Ајде да је трајала 2 сата. Два пута сам био, био сам ујутру, нисам радио то ујутро, како се зове онај трчање, знам да сам два пута био. Био сам ноћу и био сам опет ујутру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ишта необично било за ту Вашу ноћну смену на којој сте били?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су та возила долазила?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Не, нико није долазио ни возила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Људи да су долазили?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Не. Нит ми ни била контрола ноћу, нико ми није долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно разводник страже да дође да провери?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Не, не. Не знам ко је мене будио не могу то да се сетим исто, али нико ми није долазио на стражу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали, односно да ли сте и како остваривали везу са базом, са другим стражаром?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Јој, то се не могу сетити. Господине, ја се не могу сетити никако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Ја се не могу сетити тог никако, знам да сам био на стражи, да нисам трчао то јутру, ту сам се извукао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се да?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Ви чему ми овде судимо?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Па пазите оно из новина што сам прочитао то једино.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видели смо да не знате коме, да не знате људе, али због чега, шта, какав кривичноправни догађај, шта знате?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Оно из новина наводно да се људима суди због убиства ове браће Битићи наводно чланови «Атлантске бригаде».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте Ви то сазнали, кажете из новина, кад?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Из новина. Прошле године кад је било испитивање ово. Тад сам прочитао у новинама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре тога ништа нисте о томе знали?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је у кампу било каквих цивила?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Па гледајте, ако не рачунате куварице, био је један кувар мислим, било куварице, кувари били, само око кампа је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никаких других цивилних лица није било да су долазили и одлазили, да су били ту?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Не у кампу не, али околу зграде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то је село?

СВЕДОК САША МАРИЋ: То је село, има село које се наслања на, у ствари има зграда која се наслања, кућа која се наслања на базу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро.

СВЕДОК САША МАРИЋ: Ту више нико, само они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да тамо има неких лица која су затворена, притворена, затворена?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли могли свуда по кампу да се крећете нормално, несметано? Јесте ли имали нека ограничења?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Немате. Знате шта да вам кажем, видите да обука.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам сад шта ћете ми рећи – нисте имали кад, нисте имали времена.

СВЕДОК САША МАРИЋ: Видите обука је тешка да вам кажем. Кад ми да слободно само се склоним испод дрвета и соло спавам, само испод дрвета и спавам. Јер гледајте, устајете у 6, а легнете кад вам дају да спавате. После

ручка дају паузу од 2 сата. Пазите, не можете сести на кревет, унутра не можете седети него напоље негде у хладовину ухватите и спавате, а увече кад легнеш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него Вас питам ето та два сата да ли сте могли да одете под било које дрво, у било ком делу кампа или негде нисте смели отићи?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Ту смо, ту да нас има на оку само, само да ме има на оку, још ако буде тражио ма јаој. Ви ћете радити због мене, ви ћете радити 100 комада склекова или 100 комада трбушњака и још да ме проклиње неко од мојих, таман посла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми тамо има нека бетонска писта, ми смо то видели, ту сте се постројавали свако јутро и дизање заставе претпостављам и шта већ иде. Да ли је ту било каквих објеката испод те писте, испод тог бетона, објеката, просторија, то је сам по себи објекат, да ли је било каквих просторија?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Пазите, ниже тога смо имали покретну, како се то каже онај покретни туш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте имали покретни туш?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Испод, ниже тога, тако низбрдица, то је од тог како тај писта, овако низбрдо ту нам је био покретни туш, то сам запамтио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покретни туш?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Покретни туш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта, да ли је то на неким точковима?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Точковима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то изгледа? Да ли је то нека цистерна?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Не. Покретни туш, качи се на приколицу, има четири кабине, долази цистерна са стране која се прикопча на ту кабину, ту се прикопча на струју и ту смо се купали, то је једино што знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где је то стајало?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Стајало је ту на ливади ниже тога, ниже тог постројавања, ниже ту доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту кад улазите томе, дакле видите објекат са те доње стране, да ли је ту било каквих врата, прозора на томе?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Ја Вас баш не разумем најбоље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Видите овако. Испред су биле зграде, па је била једна фасадна писта, па била је доле писта од оних коцкица, па доле је била овако ливада и на тој ливади је било то, тај покретни туш. Сад ја не знам на шта Ви мислите, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас, нисте ме схватили добро, бетонска писта, ви сте пролазили испод рекосте, јер ту испод доле на ливади.

СВЕДОК САША МАРИЋ: Не испод, па како је писта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Има брег доле и ти су тушеви били ту на земљи тој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, сад видите писту и са те доње стране што би рекли? То је један објекат, то је један објекат, испод су просторије, ми смо то видели па Вас питам да ли се Ви чега тако сећате да ту има неких врата, прозора?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо такође овде причу али и видели тамо да су тушеви били у посебној згради, неколико тушева, бојлери, у посебној згради једној наспрам улазне капије?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Где су били тушеви?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зграда, дакле?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Не. Ми смо се, туширамо се овде кад имаш слободно време што каже, оно после ручка ако ухватиш оно увече да се истушираш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био WC?

СВЕДОК САША МАРИЋ: WC је био овамо на почетку те писте овамо при крају, ту с десне стране је био WC.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је наспрам капије?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Не наспрам капије, наспрам те како се зове, на крају те стазе био је WC.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад кажем наспрам улазне капије, кад уђете на капију право тамо је зграда WC-а, с леве стране је ваша зграда у којој сте смештени и кухиња где сте јели, с десне стране је та писта и плато, па ту где су WC-и ту су били тушеви. Чули смо причу у овој судници да су, ево сад овај први сведок пре Вас што је био каже ту су тушеви били и ми смо их тамо видели?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Покретна приколица је била закачена, закачена приколица која је била стоцирана стопама и ту су биле или 4 или 6 кабине, ја не знам тачно просечне кабине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овамо у тој згради само WC?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Сад Ви мене збунисте. Био је WC, и ту смо се бријали, био је WC а да ли је била ту туш кабина ја се не сећам. Ја ту нисам користио туш, ја сам користио тушеве на ливади овамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Горан Радосављевић-Гури?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био у кампу?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Он је дошао, он није био од почетка, он је дошао немам појма када, да ли је дошао после два, три дана или пет дана, или је касније дошао, кад је био потпуковник или пуковник, не знам тачно шта је био по чину, тад је он је дошао мало касније и био је с нама до краја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је био с вама до краја?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта, шта је он ту у кампу, каква су његова задужења?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Његова су била задужења за питање полиције и да међу нама нађе полицајце који би, како се зове, пристали да буду, после тог курса за ОПГ да пристану да оду на један виши курс од онога који је трајао

неких два, два и по месеца. Ја сам се нешто двоумио, на крају нисам ни отишао не знам ни ја зашто, у ствари мој командир тадашњи ми није дао, ја сам био пристао, међутим, нису ме позвали тако да нисам отишао на тај курс после тога, тај од два и по месеца. Неки су били појединци али нису издржали. Ја сам хтео да пробам да видим да ли могу да издржим тај курс од два и по месеца. Кад сам издржао ово издржаћу и то. Међутим, нису ме позвали тако да нисам отишао на тај курс од два и по месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није вам држао неку наставу нешто, него само у том смислу кажете?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Па не, гледајте. Он је више контролисао ове да ли имају примедбу на наш рад, ове инструкторе, а кад ми стојимо постројени он дође и каже да инструктори немају примедбу на наш рад. Ако буде нека примедба у смислу недоличног понашања у самом раду, то буде изнешено одмах на крају наставе и то се санкционише одмах – 100 комада склекова, 100 комада трбушњака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то кажете дошао је трећи, четврти, пети дан и онда је остао до краја, тако рекосте?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Да, до краја је остао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико сте Ви то укупно дана били на обуци?

СВЕДОК САША МАРИЋ: 14 дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 14 дана? Да ли је тамо било неких девојака у кампу, не ове куварице, не мислим на куварице него других девојака у кампу, деце?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Не. Чекајте да се сетим. Знате шта, ја мислим да је била, али то је била кратко један дан, да ли је то била Гуријева ћерка или ко је то био, ја немам појма тачно, али била је дошла. Једном је Легија нама дошао у контролу ја мислим и била је девојка, да ли је та девојка дошла са њим, да ли је његова рођака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су дошли?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Дошли хеликоптером.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, она није дошла са Гуријем него?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Није с Гуријем дошла, није, али била је један дан дошла, али није нешто, дете, можда 14, 15 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта значи један дан?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Па само један дан, можда је била и два дана, не могу се сад сетити тачно, али била је, не могу рећи да није била, то цивилно дете само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дошли су хеликоптером?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Да ли су дошли хеликоптером, знам да је дошао хеликоптером.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Не могу тачно да се сетим да ли је дошла хеликоптером.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, Легија?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Знам да је Легија дошао хеликоптером али за њу не знам чиме је она дошла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Колико је Легија остао?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Један дан. Не, само за ручак и отишао, дошао да види како је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То кад Ви кажете један дан то може да се схвати на разне начине па да пробамо да прецизирамо.

СВЕДОК САША МАРИЋ: Дошао је у преподневним часовима, отишао у поподневним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Гуријева ћерка?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Немам појма, не знам тачно баш да ли је остала после тога или није, не могу да се сетим тачно да кажем. Па ваљда му ћерка, не могу да се сетим, знам да је било то женско дете, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неке приче међу вама полазницима да ту имају неки затворени, притворени људи, неке приче, у смислу да се причало међу полазницима обуке?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Јаој, нама је била душа у носу, ту ко нас је послао тамо, прво смо проклињали нашег командира што нас је послао тамо, а после смо на неки начин били задовољни, али да нам је душа, верујте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, нисте ми одговорили на питање.

СВЕДОК САША МАРИЋ: Ја Вас разумем шта Ви хоћете, Ви ме питате да ли су нека лица била притворена или тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не да ли су била притворена па да Ви то знате, то сте рекли да не знате, него Вас питам да ли је међу полазницима курса било неке приче о томе да су била нека лица притворена или да су нека лица тренутно ту притворена? Разумете? Него само у смислу да ли је било неке приче? Ви сте рекли да нисте знали за?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Не могу да се сетим тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Какво је време било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан је.

СВЕДОК САША МАРИЋ: Сад ћу вам рећи. Испочетка је било лепо, али једно вече се спустила. Не, у току дана је била провала облака, знам да је киша тако падала да нам је спрала сав пут јер нисмо могли добити храну да једемо, да ли један или два obroка нисмо могли да добијемо зато што је самом објекту није могло да приђе возило него је стало на 4 км даље па смо морали ићи по храну да је донесемо ручно па смо морали ручно да поправљамо тај пут који је вода спрала. Само једну ноћ је падала и то је била баш провала облака, да ли је била ноћ или дан, дан је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад би то било?

СВЕДОК САША МАРИЋ: То је било испочетка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Негде испочетка обуке?

СВЕДОК САША МАРИЋ: С почетка те вежбе, обуке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обуке? Кад кажете испочетка можемо ли то некако лоцирати, ако обука траје 15 дана, можемо ли то одредити?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Па једно трећи дан, четврти рецимо тако, трећи, четврти дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер почетак може бити први дан, може други, трећи, четврти, па рецимо у првој трећини би могли сматрати почетак, у том смислу да пробамо прецизирати? Шта сте ви тај дан радили?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Кад је прошла киша?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је падала киша, где сте били?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Прво смо покисли на киши, онда смо ушли унутра, па смо се пресвукли, кад је киша престала онда смо изашли напоље и натерали су нас све да поправимо тај пут, да једноставно да навучемо неко камење да га конструишемо на неки начин, јер ту су биле такве рупе да ни возило није могло више проћи туда, него су морали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него шта сте радили за то време док сте били унутра, док је киша падала? Кажете, покисли сте, ушли сте унутра?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Ушли унутра, пресвукли се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пресвукли се?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Чистили оружје у међувремену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чистили оружје?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Доле у спаваоници на патосу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У спаваоницама, тако је рекао, ушли у објекат смештаја.

СВЕДОК САША МАРИЋ: Видите, на кревет ви не смете сести и не смете лећи у току дана док вам неко не нареди, можете само седети на патосу, али на кревете нема седења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су били инструктори тада?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Они имају своју просторију, они нису с нама, него они су како је тај дугачки павиљон, они су у првом делу, а ми смо у другом делу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, нису били с вама у спаваонама, него су били у својим просторијама?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Он само бане, он бане, види шта није у реду, чим прође киша идемо напоље, 100 комада трбушњака или склекова, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је ваша спаваона где сте ви били, где је она гледала, прозори спаваоне где су гледали? Да ли овамо на писту или онамо позади на игралиште?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Не гледали овамо где се изводи пешадијска обука, где су пешадијске обуке, где су оне справе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то, терен дакле?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Ту су гледали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, тамо је ваша спаваона гледала?

СВЕДОК САША МАРИЋ: На ту страну је гледала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: (пуномоћник оштећених) – Интересује ме да ли је приметио да све време док је био да су око тога павиљона, око тог центра за обуку копане неке јаме?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте приметили тамо какве рупе, јаме ван круга?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се одлагало смеће ако знате?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Па ту је била нека канта тамо, у оне канте смо трпали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Канта за смеће или контејнер?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Канта за смеће, да Вам кажем искрено ја то не знам, али канта за смеће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте први који нам је рекао канта за смеће. Ако вас тамо има стотину напуните за доручак?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Ма ја не знам да вам кажем сад ово Ваше питање не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо о неким рупама за одлагање смеће, слушали смо о контејнеру за одлагање смећа, слушали смо о тракторској приколици за одлагање смећа, све смо то слушали па то схватите као предочавање и казивање других сведока?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Да вам кажем искрено, гледајте, пикавац не смеће бацити доле, што год носите у руци не смеће бацити доле, све мора бити у канти за смеће где смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где је она стајала?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Има ту која је стајала унутар у ходнику је стајала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ходнику спаваоне?

СВЕДОК САША МАРИЋ: У ходнику и у спаваони је стајала.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А оно крупније смеће, пластика и то?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Не знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли сте видели неки камион можда за то време да је долазио ту, да је био у квару и то?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Не, ми смо имали оне.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, само ме интересује камион?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Теренско возило?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Теренско возило само су биле оне црне тојоте.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, не, него неки камион окол, око павиљона, око тог полигона?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Знате ли ко је Мића Петраковић? Ко је био шеф обуке, шеф инструктора?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Био је неки господин који је имао проблема, неких здравствених вероватно, чим је радио неке посебне вежбе што нисмо ми радили, радио је неке вежбе, нон стоп је радио с неким дрветом, радио је неке посебне вежбе. Он нама није много, он је само водио неку јутарњу гимнастику, није он нама много обуку водио.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Из које је он формације био?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Био је са њима.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Које?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Па ти припадници ЈСО сви заједно.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: ЈОС? Добро. Сем ове Гуријеве ћерке, кажете девојчица 15-ак година, да ли је била нека девојка долазила приватно?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, немам питања.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте били на Косову?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Када?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Пазите, мене је рат ухватио на Косову, значи бомбардовање ме је ухватило на Косову и кад смо се и завршетак бомбардовања, повлачење ухватило ме на Косову.

НАТАША КАНДИЋ: Где сте били смештени, у којој јединици?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Ја нисам био статична јединица. Ја сам био покретна.

НАТАША КАНДИЋ: Која?

СВЕДОК САША МАРИЋ: 23. одред.

НАТАША КАНДИЋ: Где сте били?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Матична база нам је била Дечани, матична база, а одатле где нас пошаљу.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте приметили тада да ли је било неких одвожења неких тела?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Не, нисам то приметио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може, може, то одговара ономе пошто заједно смо били тамо, ја сам размишљао о томе да.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Па добро, поставићемо тако питање. Ово је нека угрубо шема тог кампа, па рецимо овде је капија, па онда то је писта, ово је та кухиња.

СВЕДОК САША МАРИЋ: Испод ове писте овако на доњој страни испод ове писте је била та покретна, значи доле била је та покретна туш кабина, ја мислим 4 или 6 комада је било то знам на тој доњој страни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испод писте?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Испод писте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испод писте доле према долини, према огради?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Била је цистерна која је, ту је све било прикачено на ту приколицу, то је приколица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте се ви пели на приколицу ваљда?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Да, то је приколица мала и попне се две степенице и уђете у кабину, једна кабина, друга, две, три кабине ја мислим да су биле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, разумели смо.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Сад, пошто сте Ви показали да је то испод писте на супротну страну од спаваонице, да прецизирам шта сте показали, од писте бетонске гледано од капије десно, значи сад ме интересује да ли Ви сад видите овај део бетонске писте?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја сам га питао али.

СВЕДОК САША МАРИЋ: Пазите, та писта има само брег, пазите кад гледате гледате у брег, гледате у писту, писта буде изнад мене.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: И шта је испод писте, земља или нешто друго?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Па земља, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли Ви како то изгледа одоздо, да ја Вама кажем, како то одоздо изгледа? То што Ви причате то не може тако, не може тако бити, то није спорно уопште, ево и оптужени Поповић нам је рекао писта је горе при врху укопана у брег. Испод ње су просторије, тако да с доње стране три просторије, магацини, врата, прозори, с доње стране. Ако је то с доње стране и ако вам је туш с доње стране ви то морате да видите. Не можете видети писту и брег, то може бити само са неке бочне стране. Та приколица ваша може бити евентуално само с неке бочне стране писте, с леве или с десне као објашњење да ви не видите да се испод писте налазе прозори и врата, да је објекат, да су просторије, разумете?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Видите господине, пазите ја ту писту знам, гледајте да Вам кажем једну ствар. Знам да није била чиста. Шта значи чиста? Није била равна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није била равна тачно, није равна него онако у неким кољима, коцкама.

СВЕДОК САША МАРИЋ: Ја знам са те писте кад идем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте се удаљавати од микрофона.

СВЕДОК САША МАРИЋ: Сад ја не знам, сад Ви мене збунисте.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Немам питања више. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени? Можете укључити тај микрофон Поповићу.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Осим те обуке, да ли сте још некада били у Петровом Селу било приватно, било службено?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Не, само тад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли још нешто да нам кажете господине Марићу?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Немам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Даљих питања сведоку нема.

Сведок нема ништа више да изјави.

Тражите ли трошкове што сте дошли данас у суд? Ви сте дошли из?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Из Шида.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шида? Према нашим подацима аутобуска карта на релацији Шид-Београд и назад је 1.000,00 динара. Да ли то покрива Ваше трошкове? Имате ли неке друге, да ли тражите трошкове прехране?

СВЕДОК САША МАРИЋ: Не. Ако може ја прихватам колико плаћају узимам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок тражи путне трошкове као и трошкове прехране те се исти сведоку у укупном износу од 2.000,00 динара привремено и ДОСУЂУЈУ на терет буџетских средстава суда.

Хвала, можете ићи господине Марићу. Укључите микрофон колега ако имате још питања.

СВЕДОК САША МАРИЋ: Пазите, позив ми је дошао на кућу, није ми дошао у полицију, то је само први пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, можете ићи.

Позовите сведока Ђорђевић Дејана.

Сведок ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Ђорђевићу још једном.

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Добар дан и Вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Приступи сведок Ђорђевић Дејан.

Господине Ђорђевићу, име Вашег оца је?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Миладин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте рођени и где?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Рођен сам 17.04.1972. године у Зрењанину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту и живите, ул. Косте Трукуље бр. 1.

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Косте Трукуље бр. 1.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трукуље бр. 1, извињавам се. По занимању полицајац, јел' тако, Полицијска управа?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Зрењанин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зрењанин?

Са подацима као са записника од 17.07.2006. године, упозорен, опоменут, те заклет читањем законског текста заклетве за сведока исказује:

Имате текст заклетве за сведока на пулту испред Вас.

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Овај папир који је овде испред мене?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је. Прочитајте гласно.

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Господине Ђорђевићу, кажем Ви сте саслушани 17.07.2006. године пред истражним судијом овог суда. Сећате се тога?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли остајете при том свом исказу?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Да, да апсолутно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли томе што додати?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте се у међувремену ничег присетили?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: У међувремену не, значи оно што сам тад изјавио то је углавном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте у поступку истраге рекли да сте били у лето 1999. године на обуци у Петровом Селу. Дакле, лето 1999. године након престанка бомбардовања Петрово Село. Кад сте отишли, колико сте били тамо на тој обуци и шта нам можете рећи о том Вашем боравку?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Па не могу сад датума да се сетим, знам да је било лето и да смо били тамо две недеље на обуци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Две недеље? Кад сте дошли? Тог дана кад сте дошли кад би то било, почетак јула, средина јула, крај јула, почетак августа, средина августа?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Не могу да се сетим датума тачно, само знам да је било значи лето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кад сте дошли да ли вас је неко у кампу сачекао?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Јесте, значи сачекали су нас људи који су нас тад тамо обучавали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том смислу да ли Вас је неко сачекао да вам објасни шта вас чека итд?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Па јесте, значи чим смо дошли упутио нас је шта, где да се сместимо, значи тако да како се зове, тај дан значи кад смо дошли у суштини нисмо ништа радили, знам да смо дошли по подне и значи било је оно да се усмери отприлике шта ће се радити, значи чисто су нам мало овако рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки фудбал нисте играли то по подне?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Ја нисам, али не могу да се сетим да ли је неко играо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте гледали фудбалску утакмицу што би рекли?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? Да ли су вам одузимане ствари које сте донели?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Јесте нешто је од ствари одузето, сад тачно да се сетим, ја мислим храна тај дан кад смо дошли и како се зове муниција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пиће, муниција? Ви сте дошли са муницијом? Шта сте понели од наоружања из матичног СУП-а?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Од наоружања, донели смо значи лично наоружање, значи пиштољ и пушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро. Да ли имате неких сазнања о томе да је за време те ваше обуке неко од припадника повређен, рањен? Да ли имате нешто на ту тему?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Јесте, ја мислим да се десио један мали инцидент, али сад немогу тачно да се сетим. Значи, ко шта и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате одакле је био тај полазник?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Знам да није из Полицијске управе Зрењанин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али је то било тада? Кад би то било по Вама – почетком обуке, средином, при крају?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Па то би било негде око средине обуке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Око средине обуке? Да ли знате да је можда нека група полазника напустила обуку самовољно?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Једна група је хтела да напусти. Е сад опет не могу да се сетим да ли су напустили сви остали, али ја мислим да су они напустили, значи нисам сигуран, али мислим да су напустили, једна група је значи била у питању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била организована стража у кампу?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Са наше стране?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште стража, да ли је била стража кад сте дошли тај дан кад сте дошли да ли је био стражар тамо на капији?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Јесте, јесте. Не могу да се сетим да ли смо тада неког затекли али значи била је стража дата са наше стране, обезбеђење значи тог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви лично били на стражи?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте били на стражи?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: То је било негде на улазу у камп.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На улазу у камп? Да ли је то та улазна капија где се улази у камп?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Да, да код улазне капије, значи код улазне капије колико се сећам био је један објекат, значи ту одмах у близини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, тако да. Да ли је још неко стражарско место било тамо?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Јесте, било је иза, значи са задње стране кампа, сад не могу опет да се сетим да ли је било још, али знам да је било још једно место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се виде два стражара међусобно?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Не знам, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте и како комуницирали са базом, са центром, стражар сте ту на том стражарском месту, нешто се необично деси, да ли и како извештавате свог командира?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Имали смо радио везу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имали сте радио везу? Кад сте Ви били на стражи кад би то било? Да ли је то био почетак обуке?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: У јутарњим часовима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Како мислите? Негде средином отприлике, отприлике тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете датум?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Не могу тачно да се сетим датума.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имали сте кажете радио везу?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је било неко ноћно неко стражарење, ноћу?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Па било је значи, сад опет не могу да се сетим, преко целог дана, односно у току ноћи углавном сад за дан не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, кад сте Ви били, то нас занима?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Кад сам ја био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кад сте били, схватио сам да је то ноћу?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: То је било у току ноћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У току ноћи? Да ли сте ишта десило необично?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те ноћи док сте Ви били на стражи?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је неко долазио, да су неки људи долазили возилом?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Углавном ноћу слабо је ко долазио, колико ја знам да није нико, бар док сам ја био ту, колико сам успео ја да видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли још неки пут били на стражи, само то једном или?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Да ли сам још неки пут?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Не могу да се сетим. Ја мислим да јесам али не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се, погледајте овде оптужене. Да ли знате те људе, да ли познајете те људе?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам говори што надимак «Поп»?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шеси или Шешел?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као надимак не? Специ?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Ни то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су били инструктори?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Инструктори су били припадници «Црвене беретке».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате те људе именом, презименом, надимком, ко су били дакле инструктори, Пера, Мика, Жика у том смислу?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Не могу сад да се сетим – Индијанац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Надимак «Индијанац»?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Ђуза, е то је све што се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Ђуза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ђера?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гури?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Гури ми је познато, он је био једном у посети пошто је био, како да кажем, командант тих снага, значи он је био једном у посети тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командант кампа?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Не командант кампа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него инструктора?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта једном у посети је био? Кад би то било? Да ли је он био тамо кад сте Ви дошли?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Сад не могу да се сетим, ја мислим да нас је он дочекао у току сутрашњег дана, значи не тај дан кад смо дошли него сутрадан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сутрадан? Шта значи то сутрадан вас је дочекао?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Значи, ујутру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Схватио сам да су вас људи дочекали тај први дан, па су вас распоредили где ће ко бити смештен?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Па неко ко је у име, значи старешина хтео да каже шта ће се отприлике десити у кампу, шта ћемо да радимо и тако. Значи, опет нисам сигуран, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још неких људи било? Да ли је он био све време тамо?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све време те обуке?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Да ли је још неких људи са стране тамо долазило што би рекли? Легија?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Јесте, јесте дошао је један дан да обиђе камп..

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад би то било?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: То је било негде већ тамо негде пред крај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је дошао?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је министар полиције тадашњи долазио у посету?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Не. Не могу да се сетим то. Можда је био док смо ми били можда негде ван кампа на обуци али ја га тамо нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иако је био па отишао али претпостављам да би се оно чуло кроз причу да је био министар итд., разумете?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Не могу да се сетим стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер те вести се брзо шире, те вести о необичностима брзо прострује, па у том смислу?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Ја колико знам није било, значи нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате због чега ми судимо ове људе овде? Због чега се води поступак?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Па ако је у оном позиву од прошли пут што је било, онда везано за неку породицу Битићи или тако нешто, значи не знам, али не знам шта је у питању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви чули за тај случај пре нашег позива?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Овог или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Овог позива или оног?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позива суда, први пут кад сте позвани пред суд?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули? Ни из медија, ништа?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За браћу Битићи, америчке држављане чија су тела пронађена у близини кампа где сте Ви вршили обуку?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Не, слабо сам пратио. Не, не, нисам. Значи, то сам чуо овде кад сам дошао на суд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се тада тамо међу вама полазницима водила каква прича да ту имају неки људи, да су заробљени, затворени и тако даље?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Колико знам не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било цивила у кампу изузев ових куvara?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Цивила, осим куvara, значи других није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никакве приче у том смислу да су ту и неки цивили други затворени, заробљени?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Не. Тако нешто, значи нисмо чули нити смо имали информацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је он давао стражу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Рекао је да је давао, јел'? На које стражарско место? На првом, на капији улазној? Да ли сте некада, независно да ли сте Ви давали или не, чули да је ту дошао неки, чули у кампу или на стражи итд. да је дошао неки цип и да је тражио неког из, у току ноћи да је дошао цип на капију главну и да је тражио некога из кампа? Да ли Вам је то познато?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Не, такву информацију немам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли имате сазнање о том, о некој просторији испод писте за постројавање која није била завршена, која је имала плочу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Писта је тамо била, претпостављам да се ње сећате?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Јесте, писта је била, јесте и биле су.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А испод писте?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неких просторија испод те писте?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Био је један објекат, али не могу сад да се сетим чему је служио.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је била забрана на писти, да се крећете у одређеним, да приђете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Унутар кампа да прилазите било где у неким објектима, да не смете на неку страну ићи?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Колико знам не, то је било испод писте, значи на некој ливади, значи тамо нико није ни одлазио. Колико се сећам није било потребе да се врши обука у том делу, ту су били терени.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте били на Косову?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Јесам.

НАТАША КАНДИЋ: Где?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Па не могу сад тачно да се сетим, било је више локација – Призрен.

НАТАША КАНДИЋ: У ком саставу сте били?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, почетак бомбардовања?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Почетак бомбардовања општина Призрен у саставу Посебне јединице полиције.

НАТАША КАНДИЋ: Које, који одред?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел' то новосадски одред?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Зрењанинска чета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Новосадски одред?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Новосадски одред.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте тада чули или видели или сазнали за неко пребацивање тела?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Колико знам не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: (бранилац окривљених) – Интересује ме начин на који је та обука спровођена. Да ли сте ви сви полазници тог курса присуствовали, значи свим тим обукама овим? Не знам да ли ме разумете, да ли је то био принцип да сви полазници присуствују свим одлукама које су донете током дана?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Јесте, значи да сви припадници прођу све што је било предвиђено тад.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли ради спровођења те обуке, да ли су они вас делили у некакве групе?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Јесу, имали смо своје тимове, значи да би лакше вршили обуку а и постојао је распоред часова на који смо вршили ту обуку, нису могли сви да раде све у исто време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису сви радили исто, у исто време?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Нормално, нормално, имали смо значи наставне предмете, тако да је све то било по плану.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: То је питање било. Добро. Да ли је док сте Ви били тамо, долазио, да ли сте приметили да је неко долазио хеликоптером?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Не могу да се сетим.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли сте приметили да је у кампу било неке деце?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: То ми није познато.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Конкретно, ако председник већа дозволи, да ли је ту била ћерка Гуријева у кампу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На рели?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Не могу да се сетим стварно. Није ми познато да је била Гуријева ћерка.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли Вам је познато лице које се зове Мића Петраковић?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Не.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Кажите ми где сте се туширали?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Била је једна просторија, односно као санитарни чвор поред писте и била су, не могу сад тачно да се сетим, два возила са кабинама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Два возила са кабинама?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Или једно возило, сад не могу тачно да се сетим, знам да су биле кабине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Одмах поред писте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поред писте? Поред писте може бити на четири стране, то је писта четвороугаона?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Према том објекту који је био на тој ливади, значи ту негде близу капије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који објекат, о ком објекту говорите?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: За онај који сте ме малопре питали да ли је постојао неки, значи тај што је био један ту значи испод писте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испод ње је, значи то је плоча горе за те просторије доле?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Не, испод писте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је сад то возило?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Значи кад се уђе с главне капије десно од писте су била та возила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одмах десно? Па би то дошло између капије и писте? Да ли тако схватам?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Не, не, с капије се улазило на писту, а значи са десне стране писте, значи од капије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са десне стране писте?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Да. Кад се уђе од капије са десне стране писте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Између дакле писте и ограде, јел' тако?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или је ограда доле испод, изнад капије свуда је ограда?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поред пута?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Јесте.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Па ево отприлике ово је нека шема, ако је улазна капија, ово је менза, спаваоница, WC, ово је та писта. Покажите прстом где су биле?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Значи, у склопу санитарног чвора и поред писте, значи с ове десне стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад то подигните овако па окрените нама да ми сви видимо.

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Значи са десне стране кад се уђе од капије са десне стране писте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То би нам било дакле са доње стране?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Са доње стране? Јесте ли Ви могли да видите, не сећам се да ли је рекао, да ли су ту била нека врата, нису, прозори, нешто?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Не могу се сетити стварно.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Не можете да се сетите? Да ли сте ви ту могли да се туширате кад сте имали паузу? Значи, да ли сте слободно могли да дођете да се туширате кад сте имали одмор?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Колико се ја сећам, ја сам се у тој кабини туширао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да ли сте тамо на туширање ишли организовано у смислу ова група понедељком, средом, петком или свакодневно кад год имате слободног времена можете да одете да се истуширате? Имате после ручка два сата слободно?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Па имате после ручка два сата слободно, кад је била пауза значи онда значи свако ко је хтео могао је да. Значи, није било организовано да се чека, него значи како је ко могао у том периоду кад је могло да се оде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вам одмах кажем ми смо овде у овој судници чули приче « ма какво црно туширање, па нисмо воду видели 15 дана» и те смо приче чули овде? Па да ли је још било неких тушева? Где сте ишли у WC?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: У санитарни чвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тамо било тушева?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Јесте, колико се сећам јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви тамо ишли на туширање?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: То је било пред крај, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Не могу сад тачно да се сетим, али мислим да јесам пред крај. Значи, нисам сигуран потпуно али.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ако могу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, како да не.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли је, питам само за ове тушеве који се налазе десно од писте које сте показали сада руком, да ли су они били ту од почетка обуке?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Не могу да се сетим тачно. Знам само један податак да, ја мислим кабине нису биле баш исправне и да су пред крај, значи они су то оспособили, мислим пред крај тамо негде после средине значи те обуке, значи они су то оспособили тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или да преформулишемо питање колега Прелевићу. Да ли сте тамо од почетка, од доласка ишли на туширање?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Не, не, рекао сам прво је било значи тај санитарни чвор а после тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после тамо?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Кажите ми, Ви сте Ваш исказ пред истражним судијом Миланом Дилпарићем дали 17.07.2006. године, да ли сте након тога давали исказе у полицији везано за предмет овог данашњег саслушања?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Не?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Не, до данас не.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ако суд дозволи ја ћу предочити и питање на страни 5 и питање судије и његов одговор, па бих молио да овај сведок објасни зашто је данас говорио друкчије. «Истражни судија: Знате ли ко је Горан Радосављевић? Сведок Ђорђевић Дејан: Да. Истражни судија: Јесте ли га виђали у том периоду док сте били у Центру? Сведок Ђорђевић Дејан: Јесте, био је један дан, извршио је да кажем посету. Истражни судија: Сећате ли се кад је то било у односу на Ваш долазак? Сведок Ђорђевић Дејан: Након неколико дана можда недељу дана, не знам сад тачно». Данас сте рекли да је то фактички први дан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Нисам био сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта кажете?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Нисам био сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сада сте сигурни или шта?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Да је он био један дан али нисам био сигуран значи да ли је то или је то било значи у току обуке.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Па шта је тачно од овог?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је тачно? У шта сте сигурни?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Пре ће бити да је у току обуке било.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Хвала, немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре ће бити?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Нисам сигуран, не могу тачно да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али Ви рекосте нешто друго данас што би онда, што тешко могу да спојим са том садашњом Вашом тврдњом. Ви кажете он је био

сутрадан па нам је говорио о томе шта обука, како и тако даље. Што би онда то неко говорио на средини обуке кад је већ, разумете? Мислим замисливо је, није спорно али примереније је да то буде на почетку обуке што сте ту, шта вас чега и шта ти ја знам?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Не, он је био касније, није одмах на почетку. Он је био касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видим присећате се, закључио бих да се присећате, климате главом, жмурите, па бих рекао присећате се па да ли можете да нам објасните сад на основу чега то?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Касније, касније је он био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Оптужени?

Даљих питања сведоку нема.

Немате ништа више да изјавите?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок нема ништа више да изјави.

Тражите ли трошкове што сте дошли данас у суд, из Зрењанина, јел' тако?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тражите трошкове?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Па може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По нашим евиденцијама Зрењанин-Београд-Зрењанин – 970,00 динара. Да ли то покрива Ваше укупне трошкове?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Покриће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли неких других трошкова прехране или?

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок тражи путне трошкове, те се исти у износу од 970,00 динара сведоку и ДОСУЂУЈУ привремено на терет буџетских средстава суда.

Хвала господине Ђорђевићу, можете ићи.

СВЕДОК ДЕЈАН ЂОРЂЕВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега Прелевићу, ископирајте колега па сутра ујутру ћемо погледати у паузи између две претресне сесије да видимо да ли то може бити интересантно.

Председник већа издаје

НАРЕДБУ

Претрес се прекида и наставиће се 11.03.2008. године, са почетком у 9,30 сати.

Довршено.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА